

Јелена М. Ђирић
Драги мој господине

Уредник
Зоран Колунџија

Уиућујем најдубљу захвалност људима, који су учинили да ову
књиу волим неупоредиво више него што бих је икада без њих
волела:

Лордану Зафрановићу, за нестварну привилегију сусреша и речи
Љиљани Кайор, за алхемију претварања немоуће у моуће
Драіани Марковић, за вилинско појављивање у правом тренућку
Ненаду Машовићу, за зналачке кадрове у лећу
Сћанећу Рибичу, за ућабану сћазу ка Промећу
Издавачкој кући Промећу, на поверењу и сарадњи

мојој мајци, јер ми је и овде показала пућ
мом оцу, јер ми намиће кад поћледам у небо

И њима, који чине смисао мој постојања,
Мирославу, Марији и Тамари

ЈЕЛЕНА М. ЂИРИЋ

ДРАГИ МОЈ ГОСПОДИНЕ

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

ДРАГИ МОЈ ГОСПОДИНЕ

заволели су се,
мислећи да је љубав седа.
И да се мало шта учинити дâ.

А топе се кад се споје,
минуте кô године броје,
мрзе и мене и Вас
кад истекне час.

Стоје често над литицом,
ходају по ивици ножа,
али умиру једно за другим...
Ваши прсти и моја кожа.

ДРАГИ МОЈ ГОСПОДИНЕ

данас је све
мирисало
на јесен.

Крушке и грожђе,
ваздух пред кишу,
кнедле са шљивама,
ветар у њивама.

Свака влат и свака влас.

Само је моја жеља
мирисала на Вас.

ДРАГИ МОЈ ГОСПОДИНЕ

могла бих почастити Вашу жељу
хисар-нутрином,
бездан-дубином.

Ал' не иде.

Не, није она од злата.
Само сам ја
– што би народ реко –
удата.

ДРАГИ МОЈ ГОСПОДИНЕ

нас двоје смо једнаки,
и саборци
и противници.

Не губите време.
Не потцењујте ме.

Вино, што га доливате,
неће ме опити,
ако ме досад
нисте опили Ви.

ДРАГИ МОЈ ГОСПОДИНЕ

ја сам, ипак, женско.
Поносно, ал' крхко рањиво биће,
што Вам је срце дало.
Ако Вам је стало,
чувајте ме.

Али не
кô што смо чували Крајину
и као што чувамо Косово.

Чувајте ме пре,
а не кад све
већ буде касно
и готово.

ДРАГИ МОЈ ГОСПОДИНЕ

верујте ми –
немојте да ми верујете.

Кад се чини да жмурим,
све видим.
Сто ђавола у мени рве се
кад се стидим.

Питате чему глума
и зар ме није срамота?!

А памтите ли Његошев збор...?
Буд је женска смијешна рабоџа.

ДРАГИ МОЈ ГОСПОДИНЕ

верујте
да Вас не варам.

Ни себе
не уmem да преварим,
а камоли Вас.

Ако неко вара
и Вас и мене,
то је време.

Толико на незгодне теме.

ДРАГИ МОЈ ГОСПОДИНЕ

тако Вам здраве памети –
не мешајте бабе и жабе.
Тешко се зброје.

Овако ствари стоје...

Лаж је, дакако, грех.
Али грех није увек лаж.

Докази истине су тежи –
лаж је често оно
због чега се у грех бежи.

ДРАГИ МОЈ ГОСПОДИНЕ

велике су шансе
да ме видите голу

на себи,
на кревету,
на поду,
на столу...

Ал' сâње су све мање
и нестаће у даљини,
ако због погледа
не задрхтим у хаљини.

